

Преюдициални въпроси

1. Разпоредбата на чл.90, § 1 от Директива 2006/112/ЕС ⁽¹⁾ относно общата система на ДДС позволява ли при разваляне на договор за финансов лизинг намаляване на данъчната основа и възстановяване на ДДС, *начислен с влязъл в сила ревизионен акт*, върху данъчна основа, представляваща сумата от месечните лизингови вноски за целия срок на договора?
2. Ако отговорът на първия въпрос е положителен, в случай на разваляне на договор за лизинг поради частично неплащане на дължимите лизингови вноски, на коя от хипотезите на чл.90, § 1 от Директивата може да се позове лизингодателят срещу държава членка, за да получи намаление на данъчната основа на данъка върху добавената стойност с размера на дължимите, но неплатени вноски за периода от спиране на плащането до момента на развалянето на договора, след като последното няма ретроактивно действие и това е потвърдено с клауза от самия договор?
3. Тълкуването на чл.90, § 2 от Директивата за ДДС позволява ли да се заключи, че в случай като настоящия е налице дерогация от § 1 на същата норма на Съюза?
4. Тълкуването на чл.90, § 1 от Директивата за ДДС позволява ли да се приеме, че използваното в разпоредбата понятие за разваляне обхваща случая, при който в рамките на договор за финансов лизинг без опция лизингодателят вече не може да иска от лизингополучателя плащане на лизинговите вноски, тъй като е развалил договора за лизинг поради неизпълнението му от страна на лизингополучателя, *но съгласно договора има право на обезщетение в размер на всички неизплатени лизингови вноски, които ще станат изискуемти до края на срока на лизинга?*

⁽¹⁾ ОВ 2006, L 347, стр. 1; Специално българско издание: глава 9, том 3, стр. 7

Преюдициално запитване от Conseil d'État (Франция), постъпило на 12 април 2018 г. — Syndicat des cadres de la sécurité intérieure/Premier ministre, Ministre d'État, Ministre de l'Intérieur, Ministre de l'Action et des Comptes publics

(Дело C-254/18)

(2018/C 211/21)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Conseil d'État

Страни в главното производство

Жалбоподател: Syndicat des cadres de la sécurité intérieure

Ответници: Premier ministre, Ministre d'État, Ministre de l'Intérieur, Ministre de l'Action et des Comptes publics

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли разпоредбите на членове 6 и 16 от Директива 2003/88/ЕО от 4 ноември 2003 година относно някои аспекти на организацията на работното време ⁽¹⁾ да се тълкуват в смисъл, че предвиждат гъвкаво определен референтен период или че оставят свобода на държавите членки да го уредят като гъвкав или фиксиран период?

- 2) В случай че тези разпоредби трябва да се тълкуват в смисъл, че предвиждат гъвкав референтен период, може ли посочената в член 17 възможност за дерогация на член 16, буква б) да се отнася не само до продължителността на референтния период, но и до неговото гъвкаво определяне?

⁽¹⁾ Директива 2003/88/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 година относно някои аспекти на организацията на работното време (ОВ L 299, стр. 9; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 3).

Преюдициално запитване от Conseil d'État (Франция), постъпило на 19 април 2018 г. — UPM France/Premier ministre, Ministre de l'Action et des Comptes publics

(Дело C-270/18)

(2018/C 211/22)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Conseil d'État

Страни в главното производство

Жалбоподател: UPM France

Ответници: Premier ministre, Ministre de l'Action et des Comptes publics

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли разпоредбите на член 21, параграф 5, трета алинея от Директива [2003/96] ⁽¹⁾ да се тълкуват в смисъл, че освобождаването, което те позволяват на държавите членки да предоставят на дребните производители на електроенергия, доколкото облагат с данък енергийните продукти, използвани за производството на тази електроенергия, може да произтича от ситуация като тази, описана в точка 7 от настоящото решение за периода преди 1 януари 2011 г., през който Франция, както ѝ позволява Директивата, все още не е въвела вътрешния данък върху крайното потребление на електроенергия, нито вследствие на това, освобождаване от този данък в полза на дребните производители?
- 2) При положителен отговор на първия въпрос, как трябва да се съотнасят разпоредбите на член 14, параграф 1, буква а) и на член 21, параграф 5, трета алинея от Директивата за дребните производители, които консумират произвежданата от тях електроенергия за нуждите на дейността си? По-конкретно, предполагат ли те минимално данъчно облагане, произтичащо било от облагането на електроенергията, произведена с освобождаване от данък на използвания природен газ, било с освобождаване от данък върху производството на електроенергия, като държавата тогава е длъжна да облага с данък използвания природен газ?

⁽¹⁾ Директива 2003/96/ЕО на Съвета от 27 октомври 2003 година относно реструктурирането на правната рамката на Общността за данъчно облагане на енергийните продукти и електроенергията (ОВ L 283, 2003, стр. 51; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 2, стр. 98).